

9 Érdemi indokolás nélkül csak az új körülményre nem hivatkozó, változatlan tartalmú — az előzetes letartóztatás megszüntetése iránt ismételten előterjesztett — indítvány utasítható el [Be. 133.§ (1) bek.].

A városi bíróság A. B. vádlottat nem jogerősen erőszakos közösülés büntette, 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, szülői felügyeleti jogát 2 gyermekét érintően megszüntette. Az ítélet kihirdetése után a vádlott előzetes letartóztatását megszüntette.

Ügyészi fellebbezés folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést megváltoztatta, az előzetes letartóztatást elrendelte. Az előzetes letartóztatás újbóli foganatba vétele után egy héttel, a másodfokú eljárásban a vádlott szabadlábra helyezés iránti kérelmet terjesztett elő a megyei bíróságon.

A megyei bíróság A. B. vádlott szabadlábra helyezés iránti indítványát érdemi indokolás nélkül elutasította.

A megyei bíróság végzése ellen a vádlott jelentett be fellebbezést kérelmének elutasítása miatt, előzetes letartóztatásának megszüntetése és szabadlábra helyezése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában észrevételezte, hogy a megyei bíróság nem a törvény szerinti szövegezéssel utasította el a vádlott kérelmét, érdemben azonban helyesen. Az indokolással viszont adós maradt, mert előzetes letartóztatási okra nem hivatkozott, ami arra vezethető vissza, hogy a megyei bíróság szerint a vádlott ismételt kérelmet terjesztett elő előzetes letartóztatásának megszüntetése iránt, így az erre vonatkozó végzés röviden indokolható. Észrevételezte továbbá, hogy tértivevényvel kézbesítette ugyan végzését a megyei bíróság a megyei főügyészségnek, azonban az iratok között utóbbi nyilatkozata nem található. Egyébként a végzés helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra a fellebbezést alaptalannak tartotta, csak részben osztotta a fellebbviteli főügyészség észrevételeit. Tévedett az elsőfokú bíróság abban, hogy a Be. 133. § (1) bekezdés 2. mondatában írtakra hivatkozva a vádlott — helyes megnevezéssel előzetes letartóztatás megszüntetése iránti — indítványát érdemi indokolás nélkül utasította el. Erre ugyanis kizárólag az ismételt ilyen irányú indítvány tekintetében van lehetőség. Az első ilyen indítványt a felhívott törvényhely 1. mondata értelmében a bíróságnak érdemben meg kell vizsgálnia és erről indokolt határozatot kell hoznia.

A megyei bíróság ugyanis előző határozatában az elsőfokú bíróság előzetes letartóztatás megszüntető végzésének felülbírálatakor, azt megváltoztatva érdemben indokolást adott arról, hogy miért tekintette szükségesnek a vádlott előzetes letartóztatását és nyilvánvaló, hogy azonos volt az álláspontja az előzetes letartóztatás megszüntetését célzó jelen indítvány tekintetében is. Eszerint a vádlott előéletére, a vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetésének módjára és körülményeire figyelemmel megalapozottan feltehető, hogy a vádlott szabadlábra helyezése esetén újabb, szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követne el, mert a hozzátartozói, — felesége és gyermekei — sérelmére elkövetett bűncselekmények miatt került sor büntető felelősségre vonására (elítélésére). A nem jogerősen kiszabott büntetés tartamára tekintettel pedig megalapozottan levonható az a következtetés, hogy szabadlábra helyezése esetén megszökne, illetve elrejtőzne [Be. 129.§ (2) bek. d) pont és Be. 327.§ (2) bek.]

Érdemben tehát nem tévedett az elsőfokú bíróság abban, hogy az indítványt elutasította, döntését azonban érdemi indokolással kellett volna ellátnia. A hiányzó indokolást az ítéletábra a fenti megállapításokkal pótolta. Eszerint pedig a vádlott előzetes letartóztatásának különös okai változatlanul fennállnak.

Ezért az ítéletábra a Be. 133.§ (1) bekezdés 1. mondata szerint tekintette elutasítottnak a vádlott — helyesen — előzetes letartóztatás megszüntetése iránti indítványát.

Az elsőfokú bíróság viszonylagos eljárási szabályt sértett azzal is, hogy végzése rendelkező része nem tartalmazta a Be. 258.§ (4) bekezdésére figyelemmel a (2) bekezdés a) pontjában és b) pontja II. fordulatóban írt, előzetes fogva tartásra vonatkozó és a személyi adatokat, ezért

az ítélőtábla ezeket az iratok tartalma alapján pótolta. Megállapította, hogy a vádlott 2004. évi január hó 20. napjától 2004. évi október hó 24. napjáig előzetes fogva tartásban, ezt követően szabadlábon volt, majd 2004. évi december hó 17. napjától ismételten előzetes fogva tartásban van, továbbá rögzítette a vádlott születési idejét és helyét, anyja nevét, lakcímét, állampolgárságát.

A kifejtettekből következik, hogy a fellebbezést alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú végzést a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján a már írt helyesbítéssel és kiegészítéssel helybenhagyta.

Azáltal nem valósult meg sem eljárási, sem ügyviteli szabálysértés, hogy az iratoknál nem található a megyei főügyészség nyilatkozata a fellebbezéssel megtámadott végzésre vonatkozóan. A kézbesítés szabályos volt, a főügyészség számára nyitva álló perorvoslati határidő bőven eltelt, amikor a felterjesztésre sor került, a joghatályos fellebbezéssel megtámadott végzés és az azt megelőző eljárás felülbírálatát pedig a megyei főügyészség nyilatkozatának hiánya nem befolyásolta.

(Szegei Ítélőtábla Bkf II. 2 6/2005. sz.)